

РЕШЕНИЕ

№ 21981

гр. София, 01.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 02.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **5024** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорност на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ.

Образувано е по искова молба, вх. № 18786/20. 05. 2024 г. по описа на АССГ, подадена от „Сандроуз Холидейз“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район „Л.“, [улица], ет. 8, представлявано от управителя В. Д., чрез адв.Л. Т., срещу Национална агенция за приходите/НАП/, с адрес, [населено място], [улица], с която са предявени обективно кумулативно съединени иски за заплащане на обезщетение за претърпени имуществени вреди в общ размер на 12 901.60 лева, от които 11 167.04 лева главница и 1 734.56 лева мораторни лихви за периода от 15.03. 2023 г. до датата на предявяване на иска и законната лихва до окончателното плащане.

В исковата молба се твърди, че вредите са от незаконосъобразен ревизионен акт № Р – 22222520001312 – 091 – 001/15. 07. 2020 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – С., потвърден с Решение №1502/29. 09. 2020 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С. и представляват платено адвокатско възнаграждение за обжалване на ревизионния акт по административен ред и платено адвокатско възнаграждение за успех, договорено при възлагане на защитата срещу ревизионния акт.

При обжалване по съдебен ред ревизионният акт е отменен с Решение № 1675/14. 03.

2022 г. по адм. дело № 11442/2020 г. на АССГ, оставено в сила с Решение № 2765/15.03.2023 г. по адм. дело №4985/2022г. по описа на ВАС на РБ. С оглед защитата на правните си интереси, „Сандроуз Холидейз“ ЕООД е сключило договор за представителство и правна защита от 15.07.2020 г. с Адвокатско дружество „Т., Т. и Съдружници“. По условията на договора се дължи възнаграждение за всеки един етап от защитата, включваща оспорване по административен и съдебен ред за всички инстанции. За защита по административен ред пред директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С. е договорено възнаграждение в размер на 1/2 от минималния адвокатски хонорар, определен по реда на Наредба №1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, или 2625.60 лева. За възнаграждението е издадена фактура № 6522/29.07.2020г., платена по банков път на 29.07.2020 г. Изпълнението на услугите е удостоверено с подписан приемо – предавателен протокол. След потвърдителното решение на директора на Дирекция „ОДОП“ е изготвена жалба по АССГ, осъществено процесуално представителство по адм.дело № 11442/2020 г. на АССГ. Изготвен е отговор на касационната жалба, по която е образувано адм. дело № 4985/2022г. по описа на ВАС на РБ и осъществено процесуално представителство пред касационната инстанция.

С т. 4. 2 от Договора за представителство и правна защита от 15.07.2020 г. е договорено възнаграждение за успех в размер на 5% от материалния интерес по отменената част от ревизионния акт, в случай, че жалбата на „Сандроуз Холидейз“ ЕООД бъде уважена. Възнаграждението за успех е платимо в 7 – дневен срок от влизане в сила на окончателно решение по спора на съответния компетентен орган. След Решение №1675/14.03.2022г. по адм. дело № 4985/2022г. по описа на ВАС на РБ, с което е оставено в сила решението на АССГ за отмяна на ревизионния акт, в изпълнение на сключения договор, Адвокатско дружество „Т., Т. и Съдружници“ е издало фактура № 8260 от 20.03.2023г. за дължимото възнаграждение за успех в размер на 8 541. 44 лева. Подписан е двустранно констативен протокол за приемане изпълнението на услугите.

Възнаграждението е платено по банков път на 20.03.2023 г.

Претендира се обезщетение за платените адвокатски възнаграждения, ведно с мораторна лихва от датата на влизане в сила на съдебното решение, с което е отменен незаконосъобразния ревизионен акт, а именно от 15.03.2022г. до предявяване на иска и законната лихва от предявяване на иска до окончателното плащане.

В хода на съдебното производство доводите се поддържат от адв.Т.. Направено е искане за присъждане на разноски по списък. Представени са писмени бележки.

Ответникът – Национална агенция за приходите, чрез юрк.А., в писмен отговор на исковата молба и в хода по същество на делото прави частично възражение за недопустимост, а в останалата част за неоснователност и недоказаност на исковите. Прави възражение, че платените адвокатски възнаграждения са с начислен ДДС, фактурите са включени в СД по ЗДДС и размерът на ДДС по тях е приспаднал за съответните данъчни периоди. НАП не следва да бъде осъждан за целия размер на сумите по фактурите, защото ДДС е приспаднало и осъждането ще доведе до неоснователно обогатяване. Присъждането на мораторна лихва върху приспадналото ДДС е недопустимо. По същество претенциите счита за неоснователни, поради липса на пряка и непосредствена причинно – следствена връзка като елемент от фактическия състав на отговорността по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ. Прави възражение за прекомерност на размера за обезщетението за адвокатското възнаграждение, което за обжалването

по административен ред счита, че следва да бъде определено по реда на чл. 6, ал.1 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение за настоящето съдебно производство. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурор К. от СГП дава заключение за неоснователност на исковите претенции.

Административен съд София - град, след като обсъди релевираните с исковата молба твърдения, доводите на страните, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 ГПК, вр. чл. 144 АПК, намира за установено следното от фактическа страна:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22222520001312 – 020 – 001/06. 03. 2020 г. е възложено извършването на ревизия на „Сандроуз Холидейз“ ЕООД по ЗДДС за периода от 01. 11. 2019 г. до 31. 01. 2020 г.

За резултатие от ревизията е съставен Ревизионен доклад № Р – 22222520001312 – 092 – 001/29. 06. 2020 г.

Въз основа на ревизионния доклад е издаден Ревизионен акт № Р – 22222520001312 – 091 – 001/15. 07. 2020 г. С ревизионния акт са установени задължения на „Сандроуз Холидейз“ ЕООД по ЗДДС от отказано право на възстановяване в размер на 142 357.85 лева за отделните данъчни периоди м.11. 2019 г. до м. 01. 2020 г.

На 15. 07. 2020 г. е подписан Договор за представителство и правна защита между „Сандроуз Холидейз“ ЕООД и Адвокатско дружество „Т., Т. и съдружници“. Предмет на договора е съдействие, представителство и защита срещу Ревизионен акт № Р – 22222520001312 – 091 – 001/15. 07. 2020 г. Защитата по договора включва обжалване по административен ред пред директора на Дирекция „ОДОП“, обжалване по съдебен ред, процесуално представителство и защита пред АССГ и ВАС на РБ. В чл. 4 са договорени възнагражденията за изпълнението на защитата срещу ревизионния акт. Възнаграждението за обжалване по административен ред пред директора на Дирекция „ОДОП“ е 1/2 от възнаграждението за обжалване пред АССГ, платимо в 5 – дневен срок преди изтичането на срока за депозиране на жалбата срещу ревизионния акт. Възнаграждението за съдебна защита пред АССГ е договорено в минимален размер по Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, платимо в 5 - дневен срок преди изтичане на срока за депозиране на жалбата срещу ревизионния акт в АССГ. За изпълнение на защитата пред ВАС на РБ е договорено възнаграждение в минимален размер по Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, платимо в 5 – дневен срок преди изтичане на срока за депозиране на касационна жалба пред ВАС на РБ или в 5 – дневен срок преди изтичане на срока за завеждане на отговор на касационната жалба на директора на Дирекция „ОДОП“.

В чл. 4.2 на договора, още при сключването му на 15. 07. 2020 г., страните са се съгласили при цялостно или частично уважаване на жалбата срещу ревизионния акт, клиентът да заплати на адвоката възнаграждение за успех в размер на 5% съобразно отменената част на ревизионния акт. Възнаграждението за успех е платимо в 7 – дневен срок от влизане в сила на окончателно решение по спора на съответния компетентен орган.

Размерът на договорените възнаграждения е без ДДС, платими по банков път, след издаване на фактура.

На 15. 07. 2020 г. е подписано и адвокатско пълномощно.

На 24. 07. 2020 г. е подадена жалба от „Сандроуз Холидейз“ ЕООД, чрез адв. Л. Т., до

директора на Дирекция „ОДОП“, срещу Ревизионен акт № Р – 2222520001312 – 091 – 001/15. 07. 2020 г.

От Адвокатско дружество „Т., Т. и съдружници“ е издадена фактура № [ЕГН]/29. 07. 2020 г. с предмет на фактурата „възнаграждение по чл. 4.1.1 от Договор от 15. 07. 2020 г.“/за обжалване оп административен ред/ на стойност 2188.00 без ДДС, начислен ДДС в размер на 437. 60 лева.

На 29. 07. 2020 г. е подписан приемо – предавателен протокол за удостоверяване изпълнението на задълженията на адвокатското дружество по договора за представителство и правна защита.

На същата дата е извършено плащане на цялата стойност от 2625.60 лева по фактура № [ЕГН]/29. 07. 2020 г. по банков път, сумата е постъпила по банковата сметка на получателя.

Издадено е Решение № 1502/29. 09. 2020 г. на директора на Дирекция „ОДОП“, с което ревизионният акт е потвърден в частта на установения резултат по ЗДДС за отделните данъчни периоди от м. 11. 2019г. до м. 01.2020г.

На 13. 10. 2020 г. е поддена жалба до АССГ срещу ревизионния акт в частта, в която е потвърден с решението на директора на Дирекция „ОДОП“.

С Решение № 1675/14. 03. 2022 г. по адм. дело № 11442/2020 г. на АССГ е отменен Ревизионен акт № Р – 2222520001312 – 091 – 001 от 15.07.2020 г. по жалба на „Сандроуз Холидейз“ ЕООД. Присъдени са разноски в размер на 5 704. 30 лева, от които 4804. 30 лева платено адвокатско възнаграждение.

От директора на Дирекция „ОДОП“ е подадена касационна жалба. На 27. 05. 2022 г. е депозиран отговор на касационната жалба от „Сандроуз Холидейз“ ЕООД, чрез адв. Л. Т..

С Решение № 2765/15. 03. 2023 г. по адм. дело № 4985/2022 г. на ВАС на РБ е оставено в сила Решение № 1675/14. 03. 2022 г. по адм. дело №11442/2020 г. по описа на АССГ. Присъдени са разноски в размер на 4744.30 лева, представляващи уговорено и платено адвокатско възнаграждение.

Издадена е фактура № [ЕГН]/20. 03. 2023 г. за възнаграждението за успех по т. 4.2 от договора на стойност 7117.87 лева без ДДС, общо 8541.44 лева с ДДС. Подписан е констативен протокол за приемане на изпълнението на задълженията на адвокатското дружество по договора за представителство и правна защита от 15. 07. 2020 г. Фактурата е платена по банков път, сумата е постъпила по банковата сметка на получателя.

Видно от изчисления с лихвен калкулатор, законната лихва върху сумата от 2625.60 лева за периода от 15. 03. 2023 г. /решението на ВАС на РБ/ до датата на предявяване на иска на 20. 05. 2024 г. е 407.83 лева. Лихвата за същия период върху главница от 8541. 44 лева е 1326. 73 лева.

От страна на ответника са представени извлечения от дневниците за покупки на „Сандроуз Холидейз“ ЕООД за м. 03/2023 г. и м. 07/2020 г., видно от които, издадените фактури от Адвокатско дружество „Т., Т. и съдружници“ са включени в дневниците за покупки на ищеца с начисленото ДДС.

В хода на съдебното производство са приети и представени от ищеца писмени доказателства за осчетоводяване на разходите по издадените фактури. Представен е и списък на разноските, депозиран от ответника в съдебното производство пред ВАС ан РБ, видно от който, претендираното минимално юрисконсултско възнаграждение за първа съдебна инстанция е 3 953.57 лева и 14297. 88 лева за касационната инстанция.

Предвид установените факти, съдът формира следните правни изводи:

Предявените иски са процесуално допустими като предявени от активно легитимирана страна, претендираща присъждане на обезщетение за вреди, причинени от незаконосъобразен административен акт, срещу надлежен ответник – Национална агенция за приходите.

Разгледани по същество, исковите са изцяло основателни.

Съгласно чл.1, ал. 1 ЗОДОВ правото на обезщетение възниква, когато са претърпени вреди от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на органи или длъжностни лица на държавата или общината при или по повод изпълнение на административна дейност. Основателността на иска предполага предварителното установяване на точно определени от законодателя кумулативно налични предпоставки: незаконосъобразен административен акт или незаконосъобразно действие или бездействие на административен орган или длъжностно лице на държавата или общината; този акт да е отменен по административен или съдебен ред; да е настъпила вреда от такъв административен акт, действие или бездействие; да е налице пряка и непосредствена връзка между постановения незаконосъобразен административен акт, действие или бездействие и настъпилата вреда.

Съгласно чл. 4 от ЗОДОВ обезщетение се дължи за всички вреди - както имуществени, така и неимуществени, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Цитираната правна норма сочи, че следва да се установи наличието на причинна връзка между вредите и незаконния административен акт, действие или бездействие, като елемент от горепосочения фактически състав, от който възниква обезщетителната отговорност на държавата. Под вредоносен резултат /вреда/ следва да се разбира отрицателната последица от увреждането, която засяга неблагоприятно имуществените права и защитените от правото блага на увредения. При липсата на който и да е от елементите на посочения фактически състав не може да се реализира отговорността на държавата по реда на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ. Деликтната отговорност на държавата/общината не се презюмира от закона, поради което в тежест на ищеца /по аргумент от чл. 154, ал.1 ГПК, вр. чл.144 АПК/ е да проведе главно и пълно доказване на всички елементи от фактическия състав на предявения иск, а за съда съществува задължение да приеме за ненастъпили тези правни последици, чийто юридически факт е останал недоказан.

Искът за заплащане на обезщетение за направените разноски при обжалване на ревизионния акт по административен ред пред директора на Дирекция „ОДОП“, представляващи договорено и платено адвокатско възнаграждение е изцяло основателен. Обжалването по административен ред е задължително преди съдебното обжалване и е етап от защитата срещу незаконосъобразния ревизионен акт. Ревизионният акт е отменен при обжалването по съдебен ред като незаконосъобразен и заплатеното адвокатско възнаграждение за етапа на административно обжалване, задължителна предпоставка за съдебното обжалване е дължимо, поради крайния резултат по отмяната на ревизионния акт. В ДОПК липсва разпоредба, уреждаща присъждането на разноски в административното производство по издаване и обжалване на ревизионни актове. В Тълкувателно постановление № 2/ 2014 от 19.5.2015 г. на ОСГК на ВКС Първа и Втора колегия на ВАС е прието, че когато в закона не е предвидена правната възможност да се искат и присъждат разноски, те може да се претендират в отделно производство, с иск по чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ. В този смисъл е и ТР № 1/15.03.2017 г. по т.д. № 2/2016 г. на ОСС на ВАС.

По делото е безспорно установено, че е осъществена първата предпоставка от сложния фактически състав на чл. 1, ал.1 ЗОДОВ – налице е отменен като незаконосъобразен административен акт. Ревизионен акт № Р – 22222520001312 – 091 – 001/15. 07. 2020 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – С. е отменен с Решение № 1675/14. 03. 2022 г. по адм.дело №11442/2020 г. по описа на АССГ, оставено в сила с Решение №2765/15. 03. 2023 г. по адм. дело № 4985/2022 г. на ВАС на РБ. Както бе изтъкнато по - горе едно от условията на АПК за образуване на производство по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ е административният акт да е отменен по административен или съдебен ред. В ТР № 1/15.03.2017 г. по т.д. № 2/2016 г. на ОСС на ВАС е прието, че след като в тези производства гражданинът е ползвал адвокатска защита, защото не е могъл сам да се защити, то хонорара, платен на адвокат за осъществяване на тази защита не е нищо друго, освен имуществена вреда. От доказателствата по делото се установява, че след издаването на Ревизионен акт № Р – 22222520001312 – 091 – 001/15. 07. 2020г. ищецът е сключил на 15.07.2020 г. договор за правна защита и съдействие с Адвокатско дружество „Т., Т. и съдружници“. Предмет на договора е съдействие, представителство и защита срещу Ревизионен акт № Р – 22222520001312 – 091 – 001/15. 07. 2020г., включваща три етапа – административно оспорване и обжалване по съдебен ред и защита на две съдебни инстанции. За всеки етап е договорено адвокатско възнаграждение. За етапа на административното обжалване адвокатското възнаграждение е в размер на S от възнаграждението върху материалния интерес от обжалването по съдебен ред пред първата съдебна инстанция, съгласно минималните размери на адвокатските възнаграждения по Наредба № 1/09. 07. 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Издадена е фактура, подписан е приемо – предавателен протокол за извършената услуга. Видно от доказателствата по делото, адвокатското дружество е изготвило жалба срещу ревизионния акт, депозирана в Дирекция „ОДОП“. Договореният адвокатски хонорар е 2188 лева без ДДС, 2625. 60 лева с ДДС. Същият е заплатен по банков път, сумата е получена по банковата сметка на издателя на фактурата. С оглед изложеното, съдът намира, че е осъществена и втората предпоставка от фактическия състав на чл.1, ал.1 ЗОДОВ – налице е имуществена вреда, причинена на ищеца вследствие на административен акт, отменен като незаконосъобразен.

Не всяка вреда обаче подлежи на обезщетяване по реда на ЗОДОВ. Съгласно чл.4, ал.1 ЗОДОВ държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. В Решение № 81/27.01.2006 г. по гр. д. № 23/2005 г. на IV-то гражданско отделение на ВКС, Решение №129/25.07.2005 г. по гр. д. № 2439/2003 г. на същото отделение на Върховния касационен съд и други е възприето разбирането, че „...непосредствени вреди са тези, които по време и място следват

противоправния резултат, а преки са тези, обосновават причинната връзка между противоправността на поведението на деликвента и вредите“. Следователно под "пряка и непосредствена" се разбира тази вреда, която следва закономерно от незаконосъобразния административен акт, действието или бездействието на съответния административен орган, по силата на безусловно необходимата връзка между тях. Казано с други думи, причинна връзка е налице, когато вредите са в резултат на увреждането, настъпили са по повод на него и във връзка с него. Безспорно платеният адвокатски хонорар в размер на 2625.60 лева е пряка и непосредствена последица от издадения административен акт, тъй като обжалването на ревизионния акт по административен ред е законово регламентирано и е единствено средство за защита на ищеца. Без административно обжалване е невъзможно актът да се обжалва по съдебен ред, етапът е задължителен, предхождащ съдебното обжалване.

Договореното и платено адвокатско възнаграждение е в минимален размер, казусът е сложен от фактическа и правна страна и възнаграждението не е прекомерно. Обезщетение се дължи за цялата платена сума по фактурата, включително и ДДС, защото разходът съставлява имуществена вреда и следва да бъде обезщетен в пълен размер. В трайната практика на съдилищата разноските по делата се присъждат с ДДС, като ДДС не се изключва от договореното и платено адвокатско възнаграждение, когато получателят и възложителят на адвокатските услуги са регистрирани по ДДС. В този смисъл е и съдебната практика, цитирана в писмените бележки на процесуалния представител на ищеца – Решение № 823/24. 01. 2024 г. на ВАС на РБ по адм. дело № 5741/2023 г., Решение № 10055/24. 10. 2023 г. по адм. дело №5551/2023 г., Решение № 3384/20. 03. 2024 г. по адм. дело №6368/2023 г. Определение № 84/05. 01. 2023 г. по адм. дело №11643/2022г., Определение 0 7407/05. 06. 2018 г. по адм. дело № 10870/2017г., Определение № 11990/28. 09. 2020 г.

Основателен е и искът за заплащане на обезщетение за направените разходи за адвокатско възнаграждение, договорени на 15. 07. 2020 г. при сключване на договора за представителство и правна защита срещу издадения ревизионен акт № Р – 22222520001312 – 091 – 001/15. 07. 2020 г. като възнаграждение за успех в размер на 5 % от отменената част от ревизионния акт. Възнаграждението за успех е договорено преди обжалване на ревизионния акт и е определено изначално, като размерът на възнаграждението не е прекомерен. Това възнаграждение е част от договора на ищеца с адвокатското дружество, което е осигурило защитата срещу незаконосъобразния ревизионен акт. Разходът е извършен и е бил

необходим и неотменим, с цел осигуряване на правна защита и съдействие. Без сключването на договора за представителство и правна защита, част от който е и договореното възнаграждение за успех, ищецът не би могъл да се защити срещу акта на приходната администрация. Разходът е платен изцяло по банков път, издадена е фактура, подписан е приемо – предавателен протокол. Заплатеното възнаграждение за успех е разход и имуществена вреда за ищеца, която е пряка и непосредствена последица от издадения незаконосъобразен ревизионен акт. Правната защита, съответно заплащането на цената на адвокатските услуги са единственият възможен начин за защита на правата. Следва да се посочи също така, че правото на защита и правна помощ е основно конституционно право не само на гражданите, но и на юридическите лица и упражняването му не може да се тълкува само и единствено като акт на свободната воля на договаряне на ищеца. Макар, действително, сключването на договор за предоставяне на правни услуги и конкретните му клаузи да са предмет на свободно договаряне между страните, основанието му е единствено необходимостта от защита срещу административния акт. Да се приеме липсата на възможност за обезщетяване на вредите от разноси за правна защита от отменен незаконосъобразен акт, би означавало да се ограничи правото на защита на оспорващия, което очевидно не е идеята на законодателя. Размерът на възнаграждението за успех от 8 541. 44 лева с ДДС не е прекомерен при материален интерес по спора от 142 357.85 лева. По изложените по – горе съображения относно начисленото ДДС, обезщетението следва да се присъди в размера с включен ДДС, какъвто е действително платеният по банков път разход, съставляващ вреда за ищеца. В този смисъл и Определение № 84/05. 01. 2023 г. по адм. дело № 11643/2022 г. на ВАС на РБ, съгласно което, фактът, че за нуждите на данъчното облагане сумата се дели на данъчна основа и начислен данък, не може да обоснове възстановяване на разноси в по – малък размер от реално заплатените. Върху главниците, които следва да бъдат уважени в пълен размер се дължи мораторна лихва за периода от 15. 03. 2023 г. /решението на ВАС на РБ/ до датата на предявяване на иска на 20. 05. 2024 г. върху сумата от 2625.60 лева в размер на 407.83 лева. Лихвата за същия период върху главницата от 8541. 44 лева е 1326. 73 лева. и също се дължи. Следва да се присъди и законната лихва от датата на предявяване на исковете на 20.05.2024 г. до окончателното плащане.

На основание чл. 10, ал. 3 ЗОДОВ предвид уважаване на предявените искове, основателна е претенцията на ищеца за присъждане на сторените в съдебното производство разноси по списък, в общ размер на 100 лева

платена държавна такса и 2400 лева с ДДС заплатен адвокатски хонорар. Адвокатското възнаграждение не е прекомерно, според настоящата съдебна инстанция, не надхвърля значително минималния размер по чл.7, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1/09. 07. 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран, съдът

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите – С., [улица], да заплати на „Сандроуз Холидейз“ ЕООД,[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район „Л.“, [улица], ет. 8, представлявано от управителя В. Д. обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на 2625.60 лева, представляващи разход за адвокатско възнаграждение при обжалване по административен ред на отменения като незаконосъобразен Ревизионен акт № Р – 22222520001312 – 091 – 001/15.07. 2020 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – С., ведно с мораторна лихва в размер на 407.83 лева за периода от 15.03. 2023 г. до 20. 05. 2024 г. и законната лихва от 20. 05. 2024 г. до окончателното плащане.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите – [населено място], [улица], да заплати на „Сандроуз Холидейз“ ЕООД,[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район „Л.“, [улица], ет. 8, представлявано от управителя В. Д. обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на 8541. 44 лева, представляващи разход за адвокатско възнаграждение за успех при отмяна на незаконосъобразения Ревизионен акт № Р – 22222520001312 – 091 – 001/15. 07. 2020 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – С., ведно с мораторна лихва в размер на 1326. 73 лева за периода от 15. 03. 2023 г. до 20. 05. 2024 г. и законната лихва от 20. 05. 2024 г. до окончателното плащане.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите – [населено място], [улица], да заплати на „Сандроуз Холидейз“ ЕООД,[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район „Л.“, [улица], ет. 8, представлявано от управителя В. Д. сума в размер на 2500 лева, представляваща разноски за съдебното производство.

Решението подлежи на обжалване чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд на Република България в 14- дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: